

i disse tilfælde i højere grad behov for at beskytte barnet mod skift og ustabilitet, hvortil kommer et eventuelt behov for at beskytte barnet mod en fortsat kontakt med samværsforælderen, hvor samværet er afslået eller ophævet.

Er der tale om en situation, hvor samværsforælderen kun periodevis er fraværende – f.eks. fordi vedkommende arbejder i udlandet i kortere perioder ad gangen eller f.eks. er fængslet i en periode, mener udvalget, at der bør udvises tilbageholdenhed med at fastsætte samvær for andre end denne forælder. Myn-dighederne bør i sådanne tilfælde være opmærksomme på, at det i nogle tilfælde ikke vil være til barnets bedste skiftevis at have samvær med samværsforælderen og andre, således at barnet har samvær med f.eks. bedsteforældre i 2 måneder, for derefter at have samvær med samværsforælderen i 3 måneder, hvorefter der igen fastsættes samvær med bedsteforældrene.

Omvendt kan netop samvær med bedsteforældre udgøre den stabilitet, som barnet har glæde af, og som giver en højere grad af kontinuitet i forhold til en ustabil samværsforælder. Det er dog vigtigt at forholde sig til barnets samlede situation og navnlig, at der er tale om en konfliktsituation, hvor den forælder, som barnet bor hos, modsætter sig, at der fastsættes samvær med andre end samværsforælderen og muligvis også, at der fastsættes samvær med denne. På denne baggrund er det vigtigt, at samværet så vidt muligt fastsættes med et mere langtidsorienteret perspektiv. Udvalget mener således, at samværet så vidt muligt skal være stabilt og kontinuerligt for barnet i en længere periode, og at det derfor skal tillægges betydning, hvor lang en periode samværsforælderen er fraværende. Er samværsforælderens egne samværsmuligheder begrænsede, afhænger vurderingen også af samværsforælderens indstilling til et for barnet supplerende samvær med den nærtstående. Om samværets form, frekvens og omfang henvises til bemærkningerne ovenfor.

Er der tale om en situation, hvor statsforvaltningen har afslået at fastsætte samvær eller ophævet et samvær på grund af samværsforælderens forhold, og hvor det således er vurderet, at det er bedst for barnet ikke at have kontakt med denne forælder, gør helt særlige hensyn sig gældende. Der er her ofte tale om et udpræget beskyttelseshensyn til barnet, som meget vel kan føre til, at der heller ikke fastsættes samvær med andre nærtstående, f.eks. bedsteforældre. Dette må afhænge af en konkret skønsmæssig vurdering, hvor mulighederne for at fastsætte samvær med særlige vilkår – herunder overvåget samvær, vilkår om, at samværs-

forælderen ikke må være til stede under samværet osv. – må inddrages ved bedømmelsen.

Udvalget skal bemærke, at det i tilfælde, hvor begge forældre modsætter sig, at der fastsættes samvær med andre, som barnet er nært knyttet til, som oftest ikke kan antages at være i overensstemmelse med barnets bedste, at der fastsættes samvær.

Udvalget foreslår således, at der i tilfælde af en forælders død skabes en lovmæssig mulighed for, at barnet kan få samvær med barnets nærmeste pårørende, som barnet er nært knyttet til. Udvalget foreslår endvidere, at der i andre situationer, hvor der som udgangspunkt ikke er samvær med samværsforælderen, i ganske særlige tilfælde kan fastsættes samvær med barnets nærmeste pårørende, som det er nært knyttet til. Udvalget foreslår, at det er de nærmeste pårørende, der kan ansøge om fastsættelse af samvær.

Udvalget foreslår endelig, at der til brug for behandlingen af en ansøgning om samvær for andre end barnets forældre skal indhentes en erklæring fra den af forældrene, som barnet ikke bor hos, medmindre dette skønnes at ville være til skade for barnet eller medføre en uforholdsmæssig forsinkelse af sagen.

Endelig skal udvalget bemærke, at der med ovenstående forslag er taget et vigtigt skridt i retning mod ratifikation af Europarådets konvention af 15. maj 2003 om kontakt med børn (kontaktkonventionen).

Der henvises til afsnit 6.4.2.3. i betænkningen.

4.4.4. Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggendes overvejelser

Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender kan tilslutte sig Udvalget om Forældremyndighed og Samværs overvejelser og forslag om, at det skal være muligt at fastsætte samvær for barnet med andre end dets forældre. Ministeriet kan således tiltræde, at det i de tilfælde, hvor en af forældrene er død, eller begge er døde, skal være muligt at fastsætte samvær for barnet med dets nærmeste pårørende, som det er nært knyttet til. Ministeriet er desuden enig med udvalget i, at der i de tilfælde, hvor der som udgangspunkt ikke er samvær med samværsforælderen, i ganske særlige tilfælde kan fastsættes samvær med barnets nærmeste pårørende, som det er nært knyttet til.

Ministeriet er endvidere enig med udvalget i, at det er barnets sociale relationer til en person, der er afgørende for vurderingen af barnets tilknytning, og ikke en evt. biologisk tilknytning i sig selv.

Der henvises til lovforslagets § 20 og bemærkningerne hertil.